

Sleutelklubs, drugs en de val van een onderzoeksrechter

Ooit zei iemand over de zaak Jespers: 'Wanneer de grote mannen blijven zwijgen, moeten de kleintjes dan wel hun nek uitsteken?' Wij hebben onze nek uitgestoken en worden op dit ogenblik op de vingers getikt. Het is begonnen met een brandbom in onze burelen, verdachtmakingen in sommige persorganen. Daarna volgde een eerste klacht van advokaat baron Jean-Loup Verhaegen die zomaar eventjes 4 miljoen eist van 2 Metro-redakteurs, de fotograaf, de drukker samen. En nu volgt een nieuwe aanklacht: onze minister van financiën Willy De Clercq voelt zich aangevallen en bedreigd door het eerste artikel over de Sleutelklubs in Meetjesland in Metro nr. 12 en eist nu van 2 redakteurs en de drukker samen 1 miljoen. De reaktie is op gang gekomen en we mogen aannemen dat onze tegenstanders nog niet aan het einde van hun mogelijkheden gekomen zijn om Metro de nek om te draaien.
In Metro nr. 12 schreven wij: 'Als het gerecht blijft zwijgen, is ook het recht bedreigd. Vanaf nu zijn we allen bedreigd. Daarom moeten wij spreken.' Daarom, zoals beloofd, deze week deel 2 over de onmiskenbare link tussen 'avondjes' in Meetjesland en de val van een Gents onderzoeksrechter.

De Gentse joernalist Piet Korrel schreef reeds in 1975: *'Je kan privé zeer ver gaan op seksgebied als er maar geen minderjarigen op het appèl komen. Je kan immers geen ganse troep op liefde beluste personen samenbrengen, een huissleutel toegooien of kiezen, als daarbij de gevoelens niet worden aangepord door een trits oogstrelende (naakte?) jongeren.'* Veel verder is de joernalist Korrel niet geraakt. Hij is moeten zwichten voor bedreigingen van een liberale ministersvrouw, vooral in verband met het breken van zijn karrière. Nochtans geloofde deze joernalist in de rechtsstaat. Hij schreef: *'Altijd zal het waakzame oog van de wet aanwezig zijn om het misbruiken van minderjarigen aan de kaak te stellen en te bestraffen. De kopstukken zijn haar bekend en het duurt niet zo lang meer of er zal worden opgetreden met de bewijzen in de hand.'* De rechtsstaat heeft gefaald. Het waakzame oog van de wet heeft het dossier Sleutelklub geklasseerd, weggemoffeld: toen onderzoeksrechter Luc De Knibber na de aanhouding van Jespers het dossier nr. 11535/76/DF overnam, was het procesverbaal reeds niet meer te vinden. Waarom is Jespers ooit op het matje geroepen door prokureur-generaal Van Hauwaert over het dossier Sleutelklub als het dan toch zo onbelangrijk en alleen maar laster en roddel was?
Wat te denken over een zaak tussen een Joegoslavische ex-keeper van AA-Gent en de minderjarige C.S., door een onderzoeksrechter in de doofpot gestopt?
Heeft ooit een wielrenner een minderjarig meisje de sleutelklub binnengebracht?
En heeft die wielrenner ooit samen met zijn vriend, een balletdanser, in het dorpje Huise in '77 een minderjarig meisje gemolesteerd?
En wie was de 'roze danser', een bekend Gents magistraat, die 'geil was op minderjarigen'?
Wat is er van de getuigenis van de oudste zoon van een vrederechter uit Brugge, die nu in Spanje woont, dat hij ooit met het dochtertje van een tekstielfabrikant heeft 'gevreeën' toen ze 14-15 jaar oud was?
Wat is de zaak Nektar? Een klub langs de Kortrijkse Steenweg waar minderjarigen werden misbruikt. Guy Jespers (i.v.m. de zaak Nektar: *'Had nauw verband met sleutelklub'*) heeft tot tweemaal toe die zaak willen openen maar dezelfde rijkswachtofficier die we reeds een aantal keren in het verhaal ontmoet hebben wist telkens de zaak te sluiten. Wat is de rol van barman Luc De Cramer in die zaak?
Zat in dossier Nektar de naam van een voorzitter van de Koophandelsrechtbank in Antwerpen, indertijd benoemd op voorspraak van ministers Gol en De Clercq?
Wat was er van het spoor dat de rechercheurs Van Massenhove en Van Hyfte volgden in de zaak van de moord op Marysse Verhaeve en dat hen uiteindelijk leidde in de richting van de sleutelklub? Waarom kregen zij op het ogenblik dat zij Luc De Cramer wilden ondervragen het schriftelijk bevel met hun onderzoek te stoppen? En wat heeft 'de rechter met het Fordje' met dat bevel te maken?

In het verslag van een gesprek van twee Nederlandse joernalisten, Ruigrok en Niehorster, ten huize van de familie De Clercq, halen we de volgende passages:
'De Clercq: "Volwassen mensen moeten toch zelf weten wat ze in hun vrije tijd doen."
De Nederlanders: "Dat is juist, het zal ons op zijn Hollands gezegd ook een zorg zijn wanneer u in uw vrije tijd postzegels verzamelt of achter jonge meiden aanzit. Tenzij er iets met die postzegels aan de hand is of met die meisjes."
De Clercq: "Wat zou ermee kunnen zijn?"
De Nederlanders: "Die zegels kunnen gestolen zijn, de meisjes minderjarig en volgens onze informaties kwamen er in Eeklo minderjarigen."
De Nederlanders: "Kunt U, Mevrouw, ons dan zeggen wat uw beweegredenen waren om de joernalist Piet Korrel en de hoofdredakteur van Zondagsnieuws te benaderen met het verzoek de publikaties over Eeklo te stoppen? En dat U later Gaby Fonck van Het Laatste Nieuws en andere Gentse verslaggevers dergelijke verzoeken deed? Wat kunnen uw redenen geweest zijn, ervan uitgaande dat uw man niet in de sleutelklubs kwam (De Clercq: "Daar moet u niet van uitgaan, dat is zo.").
Mevrouw Fazzi: "Dat zal ik u zeggen meneer. Ik heb op mijn advokatenkantoor een aantal mensen werken. Een van hen is Roland De Clercq en dat is geen familie van ons. Op een dag vertelde hij mij over die publikaties en vroeg of ik dat niet erg vond omdat er mensen over de straat gingen. Toen heb ik gebeld om die jonge gezinnen te beschermen die in opspraak waren gekomen. Het gaat niemand iets aan wat men binnenshuis doet. Ik heb zeker niet gebeld omdat de naam van mijn man misschien genoemd ging worden."
De Nederlanders: "We zijn uw naam ook tegengekomen wanneer we over zwart geld transakties wordt gesproken. Konkreet: in ons bezit hebben we een notitie van Luc De Cramer waarin onder andere staat: De Clercq-zwart geldsysteem. Heeft u daar een verklaring voor?"
De Clercq: "Helemaal geen uitleg. Ik heb met De Cramer nooit kontakt gehad, ik ken die man niet eens. Ik heb daar geen uitleg voor. Mijn inkomsten zijn bekend, ik ben een flinke belastingbetaler en heb niets met zwart geld te maken. De fiscus kent mijn aangifte, die wordt gekontroleerd en geloof me, de belasting die ik moet betalen is flink."
De Nederlanders: "Wij weten eveneens dat Jespers reisjes naar het buitenland niet altijd voor zijn plezier alleen waren. Zo weten wij dat zijn laatste reis naar Zwitserland hem in een Zwitserse bank bracht waar hij — in uw opdracht — zwart geld moest deponeren."
"De Clercq: "Onjuist. Gaat u alle buitenlandse banken af en u zult geen enkele rekening op mijn naam treffen. Denkt u nu heus dat ik Jespers nodig zou hebben wanneer er geld weggebracht moest worden? Kom nou."
De Nederlanders: "Vanuit gerechtelijke kringen hebben we vernomen dat er bij de huiszoeking in de woning van Bundervoet van de Kredietbank stapels aandelen (coupons) op uw naam zouden zijn aangetroffen. Ook hier zou zwart geld wit gemaakt zijn."
De Clercq: "Totaal onjuist. Trouwens, aandelen op mijn naam zijn toch bekend? Ik ben geen klant van Bundervoet, ik heb die man nooit gezien en met zijn bank nooit zaken gedaan. Onze belastingaangifte wordt gekontroleerd, we betalen veel. Het spijt me, we hebben nooit transakties bij Bundervoet of zijn bank gedaan. Ik heb daar niets mee te maken. Laat uw bron de bewijzen maar eens op tafel leggen. Laat ze maar komen."
De Nederlanders: "We hebben ons ook langdurig verdiept in de onopgeloste moordzaak van Marijse Verhaeven uit Gent, wij weten dat het dossier naar Brussel is gehaald omdat er "grote namen" in die zaak zouden zijn gevallen. Er zijn ons tenminste drie namen bekend: Jespers, De Vlaeminck, De Cramer en die van u. Konkreet: hebt u dit meisje ooit ontmoet en weet u wie haar vermoord heeft of wie de moordenaars zou beschermen?"
De Clercq: "Ik heb met die De Cramer nooit kontakt gehad en ik meen niet dat ik De Vlaeminck heb ontmoet. Hoewel, die laatste kan ik gezien hebben bij een koers. Maar noemt u De Cramer een grote naam? Kijk meneer, als er zoiets gebeurt is het de hoogste instantie in dit land die u in het gedrang brengt. Als het onderzoek in die richting zou gaan... Ik zou willen zien gebeuren dat men mij in bescherming neemt. De minister van justitie zal nooit opdracht geven mij te beschermen. Uw informatiebron brengt niet enkel de minister maar de ganse magistratuur in opspraak.
Als u de driehoek Jespers-Eeklo-en die juffrouw aanhaalt geloof ik dat er een hetze op gang is tegen het systeem in België, tegen de politiek. Het is onzinnig en schandalige praat waar ik het slachtoffer van ben. Het is genoeg, ik kan niet dulden dat men bezig blijft mij te bekladden, die onzinnigheid te verkondigen. De fantasie van de mensen is grenzeloos. Van meet af aan heeft men gezegd dat er een grote man achter Jespers zat en die grote man zou ik dan zijn."
Tijdens het verorberen van de Gentse waterzooi, opgediend door een Spaanse kok, *wijst De Clercq om zich heen en zegt dat alles wat hij zich verworven heeft, alles wat we zien, met hard werken van hem en zijn vrouw is opgebouwd. Ten slotte zinspeelt hij nog eens op juridische gevaren die er aan publikatie kleven en hij eindigt met te zeggen dat we niet moeten vergeten dat hij niet enkel leider van de oppositie is, niet enkel voorzitter van de PVV maar dat hij ook een gezin heeft.*
Totdaar het verslag van onze kollega's van de Nieuwe Revu. Intussen zijn we 1983, is Willy De Clercq minister van financiën en heeft hij nog altijd een gezin.
Stel u voor dat in het begin van de jaren '70 een groep machtige heren met invloedssfeer in de politieke en ekonomische wereld er belang bij had het Gentse gerecht in diskrediet te brengen zodat het voor hun kar zou kunnen gespannen worden als het nodig was. Daarvoor is iemand nodig die uiterst kwetsbaar is en daardoor uiterst chantabel wordt. Jespers was een **kwetsbaar onderzoeksrechter**. Vooral wegens zijn levenswandel die niet direkt akseptabel leek voor een magistraat van het Paleis. Hij was getrouwd, maar verscheen overal in het openbaar met zijn vriendin die hij altijd voorstelde als zijn vrouw. Verder ging hij intiem om met een zekere Luc De Cramer, bareigenaar en bekend in het 'milieu'.
Jespers was waarschijnlijk ook **een gezocht onderzoeksrechter**: hij heeft eind de zestiger jaren lelijk huis gehouden in de drughandel en een aantal belangrijke aanhoudingen in die zaak verricht. In het midden van de jaren '70 geraakte hij sterk geïnteresseerd in de handel en wandel van sommige betrokkenen in de Sleutelklubs, waar hij veel bekenden van hem in terugvond. Tijdens het proces zei Jespers op 7/12/77: *'Bepaalde magistraten en politici zijn betrokken in een pijnlijke zaak te Eeklo. Het onderzoek in de Sleutelklub vloeide niet voort uit een krantenartikel* (de val van een Gentse architekt van het eerste verdiep van een villa te Eeklo - n.v.d.r.) *maar vloeide voort uit een grootscheepse drugaffaire. De Sleutelklubs waren een neveneffekt daarvan. Ik moest oppassen in die zaak.'*
Marchand Emiliane, echtgenote van Joannes De Sutter, verklaart op 16/12/77: *'Jespers heeft uitgebazuind dat de maffia hem zocht en dat de maffia er dan toch zou voor zorgen dat hij prokureur des konings zou worden.'* Ook Luc De Cramer beweerde ooit: *'Jespers werd gezocht door een drugbende.'*
Stel U nu voor dat die hoge heren 'iemand zoeken om hun plannen ten uitvoer te brengen en de onderzoeksrechter te diskrediteren en zo te chanteren. Wie komt dan beter in aanmerking dan Luc De Cramer, de playboy-barman, liefhebber van mooie vrouwen en snelle Porsches, en iemand die zich door zijn lef en durf in alle kringen kon bewegen? Misschien was zijn opdracht wel 'de beste vriend van de onderzoeksrechter te worden'?
In alle geval, meer dan eens, als hij bij voorbeeld in de rats zat of soms gewoon op kafee, liet Luc De Cramer zich graag ontvallen: *'Ik ben den Luc, de vriend van onderzoeksrechter Jespers.'*
Guy Jespers zei op 30 november '77 tijdens het proces: *'Ik werd in de val gelokt om gekraakt te worden.'* En op 8/12/77: *'Mijnheer de advokaat-generaal* (Van Hauwaert Walter - n.v.d.r.), *let op als u aandringt of mij uitdaagt, zal ik hier namen citeren, maar ik verzeker U, dan wordt het hier heel erg serieus.'*
Tijdens de vierde week van het proces Jespers is Marie-Claire De Cabooter, de toenmalige vriendin van Luc De Cramer, tevens uitbaatster van het baankafee ''t Klubke' een paar keer komen getuigen dat *'De Cramer in het bureau*

● In het midden van de jaren zeventig was hier een Caltexgarage in Adegem: sleutelplaats voor sleutelaars?

● Sloot in Huise waar het lijk van de 14-jarige Marysse Verhaeve gevonden werd: waarom werd het onderzoek gesloten dat in de richting Sleutelklub wees?

van onderzoeksrechter Jespers toestellen zou geplaatst hebben om de gesprekken die daar werden gevoerd af te luisteren.'

Het klinkt ongelooflijk, maar nooit is iemand komen getuigen dat het onderzoek heeft uitgewezen dat De Cramer de afluitsterapparaten niet zou geplaatst hebben. Als dat waar zou geweest zijn, is het toch belangrijk ons af te vragen waarom De Cramer dat zou gedaan hebben. Om ooit Jespers te kunnen chantabel maken, een gewillige prooi? Of handelde De Cramer niet voor eigen rekening, maar in opdracht van? En van wie dan? Wie zou er allemaal belang kunnen gehad hebben bij een chantabele onderzoeksrechter? Sommige leden van de Sleutelklub misschien? Toch de opdrachtgevers van Luc De Cramer?

In het begin van het onderzoek tegen hem, viel Nicole De Wilde eens wenend in de armen van Jespers in de rijkswachtkazerne te Gent. Toen zei Jespers: *'Er is een schandaal dat ik nu moet betalen.'* Het is duidelijk over welke affaire Jespers het hier heeft. Het dossier 'Sleutelklub' werd bij Jespers thuis aangetroffen bij zijn aanhouding. Onderzoeksrechter De Wilde hernam het reeds geklasseerde onderzoek, maar vond het artikel pure laster en heeft het terug geklasseerd op 23/12/77.

Luc De Cramer zei over zijn ondervraging door onderzoeksrechter Nicole De Wilde: *'Ik moest het spel wel zo medespelen, want ze dreigden met bepaalde zaken bekend te maken, waarvoor ik* **levenslang** *riskeerde.'* En over het proces: *'Op het einde van het proces voelde ik dat het misliep, de laatste dag wou ik alles bekennen, maar mijn advokaten* (Martens en Haus, n.v.d.r.) *namen mij afzonderlijk en lieten mij een papier tekenen, waarin zij gedekt waren en hun gezicht niet zouden verliezen, dat dokument moet nu in mijn dossier steken welke zich bevindt bij mijn advokaat.'*

Over zijn 'goede' samenwerking met het parket schreef De Cramer vanuit de gevangenis aan Mevr. Nicole De Wilde: *'Besef je de enorme mogelijkheid van een equipe zoals we zouden zijn wanneer je de tips van me te baat neemt?'* en *'Misschien speel je alleen maar komedie als U zegt me te helpen, help me a.u.b. want indien u mislukt, zal ik niet mislukken, onthoud dit!'*

In welke zaak zou Luc De Cramer 'levenslang' kunnen geriskeerd hebben? Welk spel werd hier gespeeld en wat mocht niet mislukken?

Aan raadsheer Viaene schreef Luc De Cramer: *'En als ik nu eens zwart op wit kon bewijzen dat ik Jespers inderdaad een loer heb gedraaid. Meneer Viaene, kun je pokerspelen? Het is een* **slechte** *en een* **verliezer** *die zijn laatste troeven te vlug uitspeelt!'*

We willen hier niet beweren dat Luc De Cramer een slecht pokerspeler zou zijn maar die 'laatste troeven' zijn in ieder geval nooit uitgespeeld. Heeft men op het laatste ogenblik De Cramer laten vallen of zijn er nog betere pokerspelers dan hijzelf in het spel betrokken?

Als er ooit drugs en minderjarigen gebruikt en misbruikt werden in de sleutelklubs, moeten er 'leveranciers' geweest zijn. Leveranciers die gedekt werden, beschermd werden door hun opdrachtgevers. Leveranciers die zich veilig voelden doordat ze machtige vrienden hadden in de hoogste milieus.

Het mysterie Jaak Van Toorenburgh

In 1967 moet Jespers een huiszoeking doen wegens drugs in drie huizen: St.Lievenspoortstraat, Muinkkaai, Frère Orbanlaan (ten huize van Luc De Cramer), hetgeen hijzelf omschrijft als de zaak *'Van Toorenburgh'*. Dit zou niets

● **Zoek op deze kaart het plaatsje Port Grimaud. Het mysterie Jaak Van Toorenburgh: drukke heen en weer trafiek?**

opgeleverd hebben (en als het iets opgeleverd heeft, dan is het in de doofpot gestoken), maar het belangrijke van die zaak is dat dus in 1967 Jespers reeds voor de eerste maal met Luc De Cramer werd gekonfronteerd, waardoor het mogelijk wordt dat beide mannen reeds vroeger door bepaalde 'zaken' of 'geheimen' aan elkaar gebonden waren dan tot nu toe verondersteld werd.

Als men Jespers vraagt naar Van Toorenburgh, antwoordt hij steevast: *'drugs', 'belangrijk'* en *'gevaarlijk'*. Wie is nu die geheimzinnige Jaak Van Toorenburgh?

Jaak Van Toorenburgh zou ooit te maken gehad hebben met het bedrijf T.V. Carat in Brugge, hetwelk ondertussen reeds failliet is. Ghislaine Clyncke (juist uit Eeklo weggegaan van haar echtgenoot Maurits Wille) zou in een jeanswinkel gewerkt hebben in de Bagattenstraat waar J. Van Toorenburgh zijn handjes in had. Een goede vriend van Van Toorenburgh zou Carpentier geweest zijn (Carpentier keukens, intussen ook reeds failliet). Guy Jespers heeft zich in '77, toen hij in de gevangenis zat, borg gesteld met een stuk grond voor Carpentier voor een bedrag van 5 miljoen frank. Over Van Toorenburgh en Carpentier wordt gezegd dat ze 'samen in zaakjes' zaten. Welke zaakjes?

J.V. Toorenburgh zou vier 'bars' langs de Kortrijkse baan hebben, nl. de Lorelei (elitebar voor begoede klasse), Terry, Moran en Cartouche. V. Toorenburgh zou ook konnekties hebben met Sauna Rooigem. Er gaan geruchten dat het plaatsen van advertenties voor schoonheidsspecialistes in Gentse streekkranten in verband moet worden gebracht met het plaatsen van meisjes in bars. Die meisjes zouden slechts twee maanden als 'schoonheidsspecialiste' werken.

Waarom kwam vroeger een van de grote jongens van het 'milieu' van Lyon elke donderdagavond om 20u15 in de Terry.

Wat zijn de konnekties van Van Toorenburgh, die nu het grootste deel van het jaar in Zuid-Frankrijk woont, met het 'milieu' in Lyon? Even een uitstapje naar de Côte d'Azur.

Van Toorenburgh heeft een villa staan in het plaatsje Port Grimaud (ongeveer 30 km van Cabize). In die milieus noemen onze sleutelklubs 'partouzes'. (Een partouze is een privésexparty waar de gasten aan partnerruil doen en copuleren ten aanschouwe van iedereen.)

We citeren uit het in Frankrijk in beslag genomen boek 'J'accuse' van de bekende schrijver Graham Greene, de beginregels: *'Sta me toe een waarschuwing te richten tot diegenen onder u die erover denken zich aan de Côte d'Azur te vestigen om er te genieten van wat men een rustig leventje pleegt te noemen. Schuw de omgeving van Nice, want het is een reservaat voor een aantal van de crimineelste organisaties: met oogluikende toelating van de hoogste autoriteiten hebben ze geprobeerd de casino's in te palmen, (...), ze hebben belangen in de bouwnijverheid waardoor ze in staat zijn hun zwarte winsten wit te wassen; ze hebben nauwe connecties met de Italiaanse maffie en bovendien verhandelen ze drugs.'*

'Wat waren de problemen toen Van Toorenburgh belde naar een bekende advokaat van Luc De Cramer tijdens het proces, die onverwijld in zijn Jaguar steeg en in één ruk naar Cabrize reed? Wat was de reden van het bezoek van het duo Luc De Cramer en Lucien Claeys (immobiliën) in de periode aug./sept. '82 aan hetzelfde Franse dorpje? Bijna rechtover de villa van Van Toorenburgh zou zich de villa van een bekende Vlaamse liberale minister bevinden. Port Grimaud: het moet er alleszins gezellig zijn, Vlaams en af en toe druk van de trafiek over en weer! (Misschien een tip voor je zomervakantie, maar breng foto's mee, Metro publiceert ze graag!).

Wat heeft het reisje in 1976 naar Marbella in Spanje van een liberale ministersvrouw met 'trafiek' te maken?

Zou één van de zinnetjes op de briefjes van De Cramer, gevonden in de gevangenis, toch belangrijk kunnen zijn om de val van een onderzoeksrechter en de 'kompanie' tegen hem te ontrafelen: *'loonlijst van alle korrupte magistraten die ooit geld ontvingen van het topmilieu.'* Ligt daar de reden voor Jespers' afbraak en ondergang?

Als men Jespers zijn mening vraagt over de manier waarop het Gentse gerecht gekompromitteerd is, antwoordt hij: *'Ze hebben processen-verbaal achtergehouden waarvan niemand wist dat de Rijkswacht ze had opgemaakt. Stukken die in mijn voordeel zijn. Steeds hetzelfde. Ze hebben schrik. De zaak De Nutte, ken je die? De Nutte en De Cramer, oef. Daar is een dossier van maar vraag daar niet om bij de prokureur want hij zal wit worden. Hij zal zeggen dat zo'n dossier er niet is, maar ik weet beter. Ik weet alles.'*

Pas de volgende dag zal Jespers terugkomen op de zaak van Robert De Nutte. Plompverloren zal hij zeggen: *'Willy De Clercq en Paul Van den Boeynants hebben samen zes miljoen frank gestoken in de ontwikkeling van die zaak. Dat was in 1965/1966* (Jespers was in 1965 partikulier sekretaris van minister De Clercq). *Omkoping? Chantage? Nee, nee, dat is het niet. Het is veel erger, het is moord.'*
(De Nieuwe Revu, 28 november 1980).

Wat is er juist gebeurd?

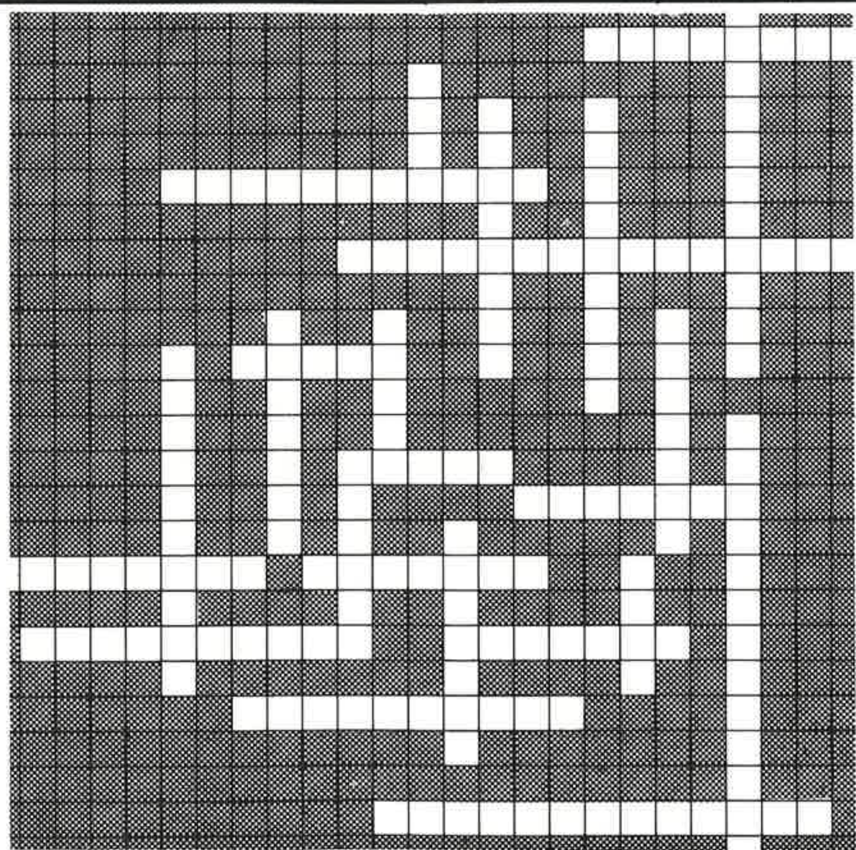
Jespers zegt: *'Drama, drama, drama. Ik weet het. Ze hebben met mijn kloten gespeeld. Altijd hetzelfde. Jespers zwijgt. Jespers heeft drie jaar gezwegen. Jespers kan dat nog best drie maanden volhouden. Dan, als Straatsburg zich niet uitspreekt, gooi ik alles de straat op. Ik kan nu bewijzen wat ik toen enkel veronderstelde.'*
(Nieuwe Revu, 28 november 1980).

Intussen schrijven we maart 1983. Het doek over Straatsburg is gevallen: Jespers is in zijn ongelijk gesteld en het Gents Justitiepaleis witgewassen. Toch blijft de voormalige onderzoeksrechter het zwijgen bewaren.

Intussen besluit het ministerie van justitie ons geen interview toe te staan met Luc De Cramer. Zal het geheim dat deze twee mannen aan elkaar bindt, ooit doorbroken worden? Metro heeft vele duistere zaken in het daglicht pogen te brengen en vele onbeantwoorde vragen opgeworpen. Toch, rondom ons, zwijgt iedereen als vermoord. Alleen Luc De Cramer en Guy Jespers weten de volledige waarheid. Zal Georges De Wolf, politiekommissaris in Gent, dan toch gelijk krijgen wanneer hij ooit eens heeft gezegd: *'Wie roert in de zaak Jespers, roert in een beerput. Het is net een pan spaghetti. Je steekt er je vork in en haalt vijf, zes slierten naar boven. Het begin noch het einde zul je echter vinden. Wij spreken dan ook van watergent.'*?

Maar moesten sommige kafees op de Eeklose markt er minder angstvallig het zwijgen toe doen, er zou reeds een grote tip van de sluier opgelicht worden.

Tekst: Eric GOEMAN
Guido BEAUCHEZ
Pascal VERHOEST
Stefaan VAN RYSSEN
Erna VAN AKOLEYEN
Lucien VAN EENNAEME
Foto's: Luc ROELS

Sleutel mee met METRO aan het 'raadsel' Eeklo!

Wie nog wil meesleutelen aan het 'raadsel' Eeklo die kan. Want ondanks het groot aantal inzendingen die ons bereikte, hebben we nog geen volledig juiste oplossing binnen. Dus ook geen hoofdprijs te verloten. Waag alsnog uw kans en geef ons de namen die u in het kruiswoord (afgedrukt in Metro nr. 12) kunt invullen. We houden de Kodak Instamatic voor u in petto plus een entreekaart voor een optreden van een artiest of artieste naar uw keuze. Wie een tweede poging wil wagen mag ook gerust een nieuwe oplossing inzenden. De nieuwe sluitingstermijn wordt gesteld op maandag 21 maart. Zorg dat u er bij bent!

In de goot

Ook al die tijd afgevraagd waar 'In de goot' bleef? ● Wij niet. ● Met Jespers waren al die bollekes voorlopig het zwijgen opgelegd ● Maar hier zijn we weer, als vanouds ● Hello Folks! ● Wat nieuws? ● Goed nieuws ● In gans Vlaanderen bedroeg het aantal priesterwijdingen vorig jaar twaalf ● Dat is niet overdreven ● Katholieken kopen tegenwoordig liever partijkaarten zeker? ● Kommunisten doen het anders ook niet slecht ● Die halen Yasuo Ogata, lid van het Centraal Komitee van de Japanse KP naar Gent ● Om over vrede en ontwapening te klappen ● Het frans dat de Japanner brabbelde was echter onverstaanbaar ● Zou het dan toch die Japanner zijn geweest die Fabelta wilde opkopen? ● De arbeiders ginder gaan inmiddels hun 111ste bezettingsdag in ● Dat is kunnen ● Als we die tien miljard voor nieuwe straaljagers eens in Fabelta zouden steken? ● Maar nee, de mens wikt, de NAVO beschikt ● Bijv. om met de Flanders Technology beurs mee te doen ● U zegt? ● Jawel, Flanders Technology ● Het schijnt de bedoeling dat we nu ook technologie gaan krijgen ● Waar moet dat met ons heen, vraag je je dan af ● Naar de dop, roept de kritikus in de zaal ● (Leren die dan nooit eens lachen?) ● Mopje ● Het imago van onze hoofdredakteur was in Koekelare goed voor de dertiende prijs bij het gekostumeerd karnavalsbal ● De 13de prijs bleek zoals gedacht inderdaad de laatste ● Prijs: een blikje knakworsten ● En daar zien de vleeshandelaars wel weer brood in ● Op de beestenmarkt schijnen ze het de woensdagochtenden tegenwoordig toch te bont te maken ● Dat er zo af en toe een rund op hol slaat... praten we niet over ● Maar in de gebuurte mort het volk over volgekamioneerde straten en wild geraas als het vleesvolkje in de vroege uren een goede koop met overvloedig nat beklinkt ● Als het kalf verdronken is dempt men de put, luidt dan het spreekwoord ● Bent u nog altijd mee? ● Mooi zo ● And now for something completely different ● De beste van het lot ● Het OCMW, u wist het al ● De Raad van dit krisisinstrument heeft zware weken achter de rug ● Ze hebben namelijk moeten DENKEN ● Het probleem stelde zich als volgt ● Als in ieder OCMW-ziekenhuis een kruisbeeld de wanden mag tooien, waarom dan niet zo'n lekker loge-achtig fakkeltje daarnaast? ● Dat hadden vrijzinnigen natuurlijk bedacht en toegegeven, voor één maal, vrijzinnig inderdaad ● Na lange palavers is de zaak op z'n Brussels geregeld ● Een oplossing van verbluffende eenvoud ● Over het heikel onderwerp wordt op last van de meerderheid (PVV, CVP, deel VU) vanaf nu minstens één jaar gezwegen ● Zo van problemen waar we niet uitkomen daar zwijgen we over ● DIE BESTAAN NIET ● En wat zegt de motivering bij het vonnis van de Raad ● 'Het OCMW kan zijn beslissingen niet dag na dag herroepen ● En wie dit wel wil, kan enkel de bedoeling hebben de goede werking van de raad te belemmeren en deze tot immobilisme te brengen.' ● Wie tegenwoordig dus op beslissingen aandringt, bevordert het immobilisme ● Snapt ù waarom politici maar helemaal niets meer besluiten vandaag de dag? ● Sinds die ontdekking hebben ze natuurlijk een zee van tijd ● Vandaar dat ze zich kunnen wijden aan het immer bruisende cocktail-circuit ● De Gentse haven wilde daar niet op achter blijven en schepen Vandeweghe nog minder ● Kwestie van een praatje bij het vaartje ● Zijn boodschap luidde: het gaat goed met de Gentse haven ● Maar gaat het goed met u? ● Tabé ●

Deel miljoenenbuit Vandergucht gestort op spaarboekje Dirk De Winne?

Over de fameuze oplichtingszaak die Vandergucht begin april de ASLK lapte, is wat de pers betreft een grote stilte gevallen. Vandergucht is nog altijd spoorloos. Clyncke's aanhouding opnieuw bevestigd door de Kamer van Inbeschuldigingstelling en de speurders speuren zonder al te veel meer aan de grote klok te hangen. Het schrijfgerief van de heren rechtsjournalisten is op sterk water gezet. Afwachten is de boodschap. En terwijl zo hooguit de geruchten en vermoedens nog af en aan waaien, hebben wij in de laatste weken een tweetal elementen bevestigd gekregen die wij U niet willen onthouden.

De zaak is de volgende.Reeds eerder is sprake geweest van een vermoeden dat en del van de buit gestort is geweest op een rekening van een gedetineerde. Om wie dat ging en waar was tot nu toe niet geweten. Het is echter praktisch zeker dat het gaat om Dirk De Winne, die enige jaren geleden voor het Assisenhof van Oost-Vlaanderen veroordeeld wed voor moord op zijn ouders. Een dramatische affaire die destijds tal van liters inkt deed vloeien. Dirk De Winne nu zou een spaarboekje bezitten op een filiaal van de Generale Bankmaatschappij in St-Amandsberg. Vandergucht, die De Winne in de gevangenis aan de Nieuwe Wandeling leerde kennen, **heeft waarschijnlijk volmachten op dat spaarbankboekje. En er is begin april een zeer aanzienlijke som geld op gestort.** Ons is door het gerecht bevestigd geworden dat het onderzoek zich thans inderdaad op dit spaarbankboekje toespitst en dat men tracht te achterhalen waar die bewuste som geld van afkomstig is.

● **Ghislaine Clyncke**

Il y a un cheque qui a disparu. Faites attention!'

Een tweede gegeven dat een eigenaardig licht werpt op de ganse oplichtingsaffaire is een etentje dat naar verluidt begin april heeft plaatsgevonden in restaurant Diodon, Tijdok 36 in Zeebrugge. Naar ons uit tweede hand ter ore is gekomen, zouden daar de volgende personen aanezig zijn geweest: de gekende advokaat Jocante uit Brugge, Jespers en Clyncke die er woonachtig zijn, madame Fazzi-DeClercq met haar dochter en moeder en madame Magda, uitbaatster van café Sand en Sea aan de zeedij te Zeebrugge. Bij dee gelegenheid, die in het weekend van **twee en drie** april plaatsvond, dus pal na de miljoenenroof die op dat moment zelfs nog niet ontdekt was, moet madame Fazzi aan de heer Jocante gezegd hebben: 'Il y a un cheque, qui a disparu. Faire attention'. Waarschijnlijk dat Ghislaine Clyncke reeds dan haar voorzorgen aan het nemen wa en meester Jocante in vertrouwen had genomen over hetgeen gebeurd was. De heer Jocante za dan tijdens het etentje in Zeebrugge advies hebben ingewonnen bij madam Fazzi die daar in bovenstaande zin op geantwoord heeft. Dat betekent dat reeds in een zeer vroeg stadium een aantal vooraanstaande mensen ingelicht waren over een oplichtingszaak die eerst een tiental dagen later de voorpagina's van de kranten zou halen. Een gegeven dat nogal wat vraagtekens opwerpt. Uit het verdere verloop blijkt in ieder geval dat meester Jocante geweigerd heeft de verdediging van Ghislaine Clyncke op zich te nemen. Waarna zij meester Dirk Vandegehuchte daartoe wel bereid heeft gevonden. Mochten beide gegevens, die alleszins op het Gentse Justitiepaleis niet ontkend worden, kloppen, dan hoeft het niet te verwonderen dat het aanhoudingsmandaat tegen Ghislaine Clyncke onlangs door de Kamer van Inbeschuldigingstelling terug bevestigd is. Het einde van de zaak Vandegucht-Clyncke is alleszins nog lang niet in zicht. We houden u op de hoogte.

● **Dirk De Winne destijds voor het Oost-Vlaamse Assisenhof.**

